

Nije rješenje samo kažnjavanje vozača

5.4.2013.
NEZAVISNE
novine

Nedavno najavljene aktivnosti u vezi sa izmjenama Zakona o bezbjednosti saobraćaja, zakazane za 14.5.2013. godine, su očekivane, jer je Ministarstvo komunikacija i transporta BiH (MKTBiH) tokom svih prethodnih dorada tretiralo samo "vidljivi" dio problematike.

U MKTBiH ne uspijevaju sagledati problem u cjelini, nego samo njegov manji dio (vrh ledenog brijega); međutim preostali, daleko veći dio, za koji se zna da postoji, ostaje nepoznat i nedostupan i zato se u tekstu zakona, poglavlje "Posebne mjere bezbjednosti", zalažu isključivo za - represiju, jer i dalje smatraju da su nedisciplinovani (nesavjesni) vozači jedina i najveća prijetnja po bezbjednost saobraćaja.

Mnogo veću prijetnju svakodnevno predstavlja fabrikovanje isuviše velikog broja učenih, a nedoučenih vozača, kao i vozači koji su vozačku dozvolu stekli na nedozvoljen način (korupcija).

Trebalo je znati da se zakonom "trasira" put do cilja (veće bezbjednosti) i zato njegovu izradu, naravno i doradu, treba povjeravati vizionarima koji imaju dovoljno domišljatosti (praktične pameti) da osmisle kako i na koji način spriječiti, onemogućiti "fabrikovanje i korupciju". Međutim, i sa malo domišljatosti moglo se zaključiti, s obzirom na to da nivo bezbjednosti u najvećoj mjeri, ne manjoj od 90%, zavisi od nivoa vozačkih znanja (vještina); i da izlaz iz ovog teškog i pogubnog

**Izlaz u kreiranju
kvalitetnijeg
modela
edukacije vozača**

stanja treba tražiti u osmišljavanju i kreiranju kvalitetnijeg modela edukacije vozača.

Zato u najboljoj namjeri sugerisemo da izmjenama treba:

- podsticati i stimulirati verzirane predavače i instruktore da tokom obuke realizuju i oblast percepcija (predviđanje, uočavanje i izbjegavanje) opasnosti, koja je od presudnog značaja za bezbjednost; a što podrazumijeva duže trajanje obuke, sve dok se kandidat ne osposobi bez obzira na broj moto-časova;

- ispitne zadatke učiniti zahtjevnijim i složenijim, da ih mogu uspješno rješavati samo kandidati koje su osposobljavali verzirani predavači i instruktori, jer se postojeći zadaci ne razlikuju mnogo od zahtjeva na vozačkim ispitima koji su provodeni na omladinskim radnim akcijama neposredno nakon Drugog svjetskog rata i

- režirati "utakmicu" da kandidati s razlogom ukazuju povjerenje određenoj auto-školi ili instruktoru.

S obzirom na to da smo u prethodnom periodu (od 2003. godine) učestvovali u "aktivnostima" više kao posmatrači, nakon svake izmjene predskazivali, a što se upravo i obistinjuje, ponovne izmjene teksta, jer su sve dosadašnje aktivnosti u i oko zakona bile (i ostale) same sebi svrha. Takođe, predskazujemo da će MKTBiH morati ponavljati postupak sve dok se oblast "edukacija vozača" ne definiše na adekvatan (ovakav ili sličan) način, što je preduslov veće bezbjednosti.

Stručni tim Asocijacije
auto-škola u BiH